

РЕШЕНИЕ

№ 6403

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6744** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. М. К. от [населено място], подадена чрез упълномощения представител адв. И. Е., срещу решение № 2316 от 23.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1124/2022 г. от Софийски районен съд /СРС/, 22-ри състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № СО-Т-И-21-04-382/07.12.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община /СО/, с което на касаторката на основание чл.53 и чл.24, ал.1 от ЗАНН вр. чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО /Наредбата/ за нарушение по чл.23 от Наредбата е наложена глоба в размер на 300 лв. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде отменено. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Столична община в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юр.К. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да потвърди обжалваното съдебно решение, както и да му присъди разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП № СО-Т-И-21-04-382/07.12.2021 г., издадено от заместник-кмета на СО. За да постанови този резултат, е установил от фактическа страна, че при извършена на 05.09.2021 г. около 11.00 ч. в [населено място], район „О.“, парка „З.“ – централна алея, от органите на Столичния инспекторат към СО проверка по спазване на реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО е констатирано, че жалбоподателката К. извършва търговия на открито – продажба на варена царевица от самостоятелни съоръжения за извършване на търговия на открито, детски играчки и балони от мобилни съоръжения – 4 бр. колички, заемайки около 5 кв.м публична общинска собственост – паркова алея, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „О.“. Затова от служител в СИ към СО бил съставен в нейно присъствие акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 21- 04-382 от 05.09.2021 г. за нарушение на чл.23 от Наредбата. Актът бил предявен на жалбоподателката и подписан от нея без възражения. Такива не били постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на АУАН при идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация, заместник-кметът на Столична община издал процесното наказателно постановление № СО-ТИ-21-04-382 от 07.12.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът е направил правни изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при липса на процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон. С факта на продажба на варена царевица, детски играчки и балони от мобилни съоръжения за извършване на търговия на открито, заемайки около 5 кв.м публична общинска собственост – паркова алея, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „О.“, според съда, от жалбоподателката било осъществено от обективна страна състава на административно нарушение по чл.23 от Наредбата. Законосъобразно била определена и санкцията на извършеното нарушение. Съдът е приел, че не са налице основания за приложение на института на „маловажен случай“, съгласно чл.28 от ЗАНН, тъй като не се касаело за по-ниска степен на обществена опасност от обичайната за този вид нарушения.

Обжалваното решение е неправилно.

Съгласно чл.23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. В случая от представения по делото констативен протокол № КП-21-0049883/05.09.2021 г. се установява, че на 05.09.2021 г. около 11.00 ч. Г. Г. С. на длъжност „старши инспектор“ в РИ „О.“ е извършила проверка на обект/фирма „Васиста“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на която е присъствала И. М. К. – продавач. Това означава, че касаторката е била служител във „Васиста“ ЕООД на длъжност „продавач“. С констативния протокол са дадени предписания незабавно да бъде преустановено извършването на търговия на открито върху терен – общинска собственост с предупреждение, че при неспазване на предписанието ще бъдат предприети действия по чл.40 от ЗАНН. Протоколът е предаден на И. К.. Записано е,

че същият следва да се предаде за изпълнение на управителя на юридическото лице, т.е. на управителя на „Васиста” ЕООД, който реално стопанисва съоръженията, чрез които е била осъществявана търговията на открито. В същото време на същата дата е съставен АУАН на касаторката за същото нарушение в качеството ѝ на физическо лице.

При тези данни настоящата съдебна инстанция приема, че в случая неправилно е определен субектът на нарушението. Фактически търговската дейност е била извършвана от И. К... Същата обаче в качеството си на служител във „Васиста” ЕООД е действала от името и за сметка на работодателя си. Освен това нарушението се състои в извършването на търговия на открито без съответното разрешение. Снабдяването с това разрешение не се осъществява от работещите в юридическото лице, а от неговите управителни органи, доколкото извършваната търговска дейност е именно от името и за сметка на дружеството. Поради това, акт е следвало да бъде съставен на юридическото лице, а не на служителя в него И. К.. Не може да се възприеме доводът на районния съд, че жалбоподателката била търговец по смисъла на § 3 от ДР на НРУИТДТСО. Нарушената разпоредба на чл.23 от НРУИТДТСО посочва как се извършва търговия на открито - въз основа на разрешение за ползване на място. Няма как да се вмени във вина на продавача К. неизпълнението на задължението на юридическото лице да има издадено разрешение за извършване на търговия на открито.

По изложените съображения обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено и вместо него да бъде отменено и оспореното наказателно постановление.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на касатора за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и доказани в размер от 500 лв. по представения списък и следва да се присъдят на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2316 от 23.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1124/2022 г. от Софийски районен съд, 22-ри състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-И-21-04-382/07.12.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. К. с ЕГН [ЕГН] и с постоянен адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] сумата от 500 /петстотин/ лева разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

